

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/575/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914205875
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6914205875.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: 47 150 513, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: 36 862 711, v mene ktorej pred súdom koná JUDr. Alexander Kasatkin, advokát a prokurista, proti odporcovi N. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom vo Zvolene, J. Bánika č. 2009/2, IČO: 42 305 675, zastúpeného JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom, so sídlom v Banskej Bystrici, Nemčianska č. 25, v konaní o zaplatenie 536,20 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/181/2014-49 zo dňa 09. 02. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 19,14 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, vedený vo FIO banke, a. s., pobočka zahraničnej banky, číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS 591812014 do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia **p o t v r d z u j e**.
Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania voči navrhovateľovi **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 418,90 € s príslušenstvom z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom zastavil; zároveň nariadil navrhovateľovi vrátiť po právoplatnosti uznesenia časť zaplateného súdneho poplatku v sume 8,80 € prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s.; navrhovateľovi uložil v zmysle § 146 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s § 150 ods. 2 O. s. p. povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 19,14 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vedený vo FIO banke, a. s., pobočka zahraničnej banky, číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS 591812014 do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

Výrok o trovách konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporcu odôvodnil okresný súd tým, že navrhovateľ späťvzatím návrhu na začatie konania v časti zaplatenia zmluvnej pokuty zaviniel zastavenie konania, a preto mu vznikla povinnosť uhradiť trovy konania v zastavenej časti. Vychádzajúc z predmetu konania, v časti konania, ktorá bola zastavená (t.j. vo výške 418,90 €) si vedľajší účastník na strane odporcu vyúčtoval trovy konania v celkovej výške 76,54 €, a to za dva úkony právnej pomoci po 29,88 € (1. príprava a prevzatie veci, 2. vyjadrenie) spolu s dvomi režijnými paušálmi po 8,39 €. Okresný súd takto uplatnené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu s poukazom na § 150 ods. 2 O. s. p. krátil na 1, keďže išlo o drobný spor a trovy, vyúčtované právnym zástupcom vedľajšieho účastníka považoval za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. K uvedenému záveru dospel s prihliadnutím na skutočnosť, že právny zástupca vedľajšieho účastníka podal takmer identické vyjadrenia len s obmenou číselných údajov v ďalších troch veciach, ktoré boli pojednávané v ten istý deň na základe návrhu navrhovateľa, a preto aj z tohto dôvodu vzhľadom na účelnosť trov, trovy vyúčtované právnym zástupcom vedľajšieho účastníka krátil na 1, čo predstavuje 19,14 €.

Proti výroku uznesenia o náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa. Navrhol výrok napadnutého uznesenia zmeniť a náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznať. Trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu nepovažoval za účelne vynaložené, keďže neboli nevyhnutne potrebné na bránenie práva. Vedľajší účastník má byť odborne pripravený na poskytovanie právnej pomoci spotrebiteľom bez potreby právneho zastúpenia; paušálny vstup vedľajšieho účastníka do konania nepredstavuje žiadny prínos a spôsobuje len vynakladanie neúčelných trov právneho zastúpenia. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk v podobe priznaných trov konania. Vedľajší účastník na strane odporcu neuviedol žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti. Na vstup vedľajšieho účastníka do konania je nevyhnutný výslovný súhlas účastníka, ktorého záujmy chce v konaní podporovať. Uplatnil si trovy odvolacieho konania, ktoré vyčíslil na 29,99 € vrátane 20 % DPH.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa napriek jeho doručeniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že navrhovateľ si návrhom na začatie konania, doručeným súdu dňa 14. 05. 2014, voči odporcovi pôvodne uplatnil nárok na zaplatenie sumy 536,20 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 33,10 € od 18. 05. 2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 30,18 € od 18. 06. 2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 27,01 € od 18. 07. 2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 27,01 € od 18. 08. 2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 418,90 € od 18. 09. 2011 do zaplatenia. Uplatnený nárok spočíval v nároku na zaplatenie ceny poskytnutých elektronických komunikačných služieb právnym predchodcom navrhovateľa, spoločnosťou Slovak Telecom, a. s. a v nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa zmluvy o poskytovaní služby a nájme koncového zariadenia zo dňa 31. 03. 2011, vrátane náhrady trov konania. Okresnému súdu bolo dňa 03. 07. 2014 doručené elektronické podanie vedľajšieho účastníka, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporcu. Navrhovateľ vzal dňa 19. 01. 2015 návrh na začatie konania v časti zmluvnej pokuty, t.j. v sume 418,90 € s príslušenstvom späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť; zároveň vzniesol námietku proti vstupu občianskeho združenia HLAS SPOTREBITEĽA, ako vedľajšieho účastníka do konania. Vo vyjadrení zo dňa 03. 02. 2015 vedľajší účastník uviedol, že do konania vstúpil na podporu odporcu len v rozsahu uplatnenej zmluvnej pokuty; poukázal na skutočnosť, že dojednanie o zmluvnej pokute v spornej zmluve o poskytovaní služby a nájme koncového zariadenia je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj „OZ“) neplatná; žiadal návrh navrhovateľa v časti uplatnenej zmluvnej pokuty zamietnuť a priznať trovy konania vo výške 76,54 € za dva úkony právnej služby po 29,88 € (príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie vo veci) a dva režijné paušály po 8,39 €. Na pojednávaní dňa 09. 02. 2015 okresný súd v neprítomnosti účastníkov odvolaním napadnutým uznesením č. k. 9C/181/2014-49 konanie v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 418,90 € s príslušenstvom zastavil, rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku navrhovateľovi a o trovách konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporcu; po vyhlásení dokazovania za skončené rozhodol rozsudkom č. k. 9C/181/2014-52 o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 117,30 € s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 33,10 € od 18. 05. 2011 až do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 30,18 € od 18. 06. 2011 až do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 27,01 € od 18. 07. 2011 až do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 27,01 € od 18. 08. 2011 až do zaplatenia, a o trovách konania medzi odporcom a navrhovateľom; v ten istý deň uznesením č. k. 9C/181/2014-55 pripustil vstup vedľajšieho účastníka HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, do konania na strane odporcu.

V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania je nárok, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Pre

správne rozhodnutie o odvolaní je potrebné primárne zodpovedať na otázky, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Pre účely posudzovanej veci je potrebné uviesť, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. nastávajú už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu (bez ohľadu na konkrétnu fázu právoplatne neskončeného konania); výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný (zo znenia ustanovenia § 93 ods. 2 a 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014 nevyplývala zákonná podmienka výslovného súhlasu účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania); prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013); vyššie uvedené závery sa v plnej miere uplatnia len vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorým je právnická osoba, založená za účelom ochrany práv spotrebiteľa.

Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že od účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku, vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z., účinným od 01.01.2015, je v ustanovení § 93 ods. 3 O.s.p. za prvú vetu vložená nová druhá veta („Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada“); zákon nezakotvil totiž žiadne prechodné ustanovenia; v zmysle ustálených procesných zásad sa preto zákon č. 353/2014 Z. z. v plnom rozsahu aplikuje aj na všetky neskončené súdne konania; podľa zásady zákazu priamej retroaktivity platí, že všetky účinky procesných úkonov, ktoré nastali podľa právneho stavu, účinného do 31.12.2014, zostávajú v týchto konaniach v plnej miere zachované a nie je možné späťne vyžadovať splnenie podmienok, zavedených novou právnou úpravou, ktoré právnou úpravou účinná do 31.12.2014 nevyžadovala (viď § 355 O.s.p. - ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon i pre konanie začaté pred jeho účinnosťou; právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred účinnosťou tohto zákona, zostávajú zachované).

Z § 93 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi - žalobcovi alebo odporcovi - žalovanom zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O.s.p.) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže § 93 ods. 2 O.s.p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k § 93 ods. 1 O.s.p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z § 93 ods. 1 O.s.p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane žalovanej (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v § 93 ods. 2 O.s.p.. Z § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p. možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Z obsahu preskúmaného spisu je zrejmé, že vo veci došlo v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom v časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 418,90 € s príslušenstvom, k čiastočnému zastaveniu konania odvolaním napadnutým uznesením č. k. 9C/181/2014-49; predmetom konania zostal uplatnený nárok na zaplatenie ceny poskytnutých elektronických komunikačných služieb vo výške 117,30 € s príslušenstvom, o ktorom rozhodol okresný súd v rovnaký deň rozsudkom č. k. 9C/181/2014-52 tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 117,30 € s príslušenstvom spolu s trovami konania navrhovateľa vo výške 75,64 €. V ten istý deň okresný súd uznesením č. k. 9C/181/2014-55 pripustil vstup vedľajšieho účastníka HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, do konania na strane odporcu.

Odvolačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že „dominus litis“ - pánom sporu, a teda tým, kto určuje predmet konania, je navrhovateľ. Vedľajší účastník, hoci koná iba sám za seba, má v zmysle § 93 ods. 4 O. s. p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, popri ktorom v konaní vystupuje. Keďže odporca nie je v konaní z vlastnej vôle, ale z vôle navrhovateľa, ktorý si voči nemu uplatňuje návrhom na začatie konania určité nároky, nemôže si vybrať, v akej časti sa konania zúčastní; vedľajší účastník na strane odporcu si tiež nemôže vybrať, v akej časti uplatneného nároku s príslušenstvom do konania vstupuje, pretože takýmto oprávnením nedisponuje ani účastník, na strane ktorého v konaní vystupuje, a môže sa konania zúčastniť len ako celku. Vedľajší účastník zdieľa s účastníkom, na podporu ktorého do konania vstúpil, aj režim náhrady trov konania, čo znamená, že pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka súd aplikuje rovnaké právne ustanovenie, ako v prípade rozhodnutia o trovách konania účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník v konaní vystupoval.

Postup okresného súdu, ktorý o navrhovateľom uplatnených nárokoch rozhodol dvomi samostatnými rozhodnutiami, nezohľadňujúc pritom celý predmet konania, mal za následok nesprávne rozhodnutie o náhrade trov konania. Napriek tomu odvolačný súd z procesných dôvodov nemohol vstúpiť do konania (v časti výroku o trovách konania odporcu a navrhovateľa v rozsudku č. k. 9C/181/2014-52), pretože odvolanie proti tomuto rozhodnutiu podané nebolo a rozsudok sa stal právoplatným. Odvolačný súd preto preskúmal len odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu č. k. 9C/181/2014-49, a to v rozsahu odvolania podaného navrhovateľom.

Časť konania, ktorej zastavenie z procesného hľadiska zaviniel navrhovateľ (nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 418,90 €) bolo na účely rozhodnutia o náhrade trov konania potrebné považovať za neúspech navrhovateľa, naopak časť konania, v ktorej okresný súd nároku navrhovateľa vyhovel (nárok na zaplatenie ceny poskytnutých elektronických komunikačných služieb vo výške 117,30 €) bolo na účely rozhodnutia o náhrade trov konania potrebné považovať za neúspech odporcu, a tým aj vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na jeho strane. Čiastočný úspech obidvoch účastníkov vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania, resp. na rozhodnutie, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, a preto bola pri rozhodovaní o trovách konania na mieste aplikácia ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p.

Vedľajší účastník na strane odporcu si pre prípad úspechu vo veci uplatnil trovy právneho zastúpenia za nevyhnutné právne úkony, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva odporcu, a to za dva úkony právnych služieb - 1. prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 29,88 € spolu s režijným paušálom vo výške 8,39 € a 2. vyjadrenie vo veci samej zo dňa 03. 02. 2015 vo výške 29,88 € spolu s režijným paušálom vo výške 8,39 €, v celkovej sume 76,54 €; takto uplatnené trovy konania boli vyčíslené nesprávne, pretože za základ pre výpočet odmeny zobral právny zástupca vedľajšieho účastníka len navrhovateľom uplatnenú časť istiny, predstavujúcu nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 418,90 € a nie celý predmet konania vo výške 536,20 €.

V prípade správnej aplikácie zákonného ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p. pri rozhodovaní o trovách konania by zastavením konania v časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 418,90 € s príslušenstvom a priznaním nároku na zaplatenie ceny poskytnutých elektronických komunikačných služieb vo výške 117,30 € navrhovateľovi (úspešnému v časti predstavujúcej 21,88 %) vzniklo právo na náhradu trov konania voči úspešnejšiemu odporcovi (úspešnému v časti konania predstavujúcej 78,12 %), a tým aj právo na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. S ohľadom na pomer úspechu a neúspechu odporcu v rozsahu 56,24 % (78,12 % - 21,88 %) by vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na strane v konaní úspešnejšieho odporcu vznikol nárok na náhradu trov konania v sume 43,05 € (56,24 % z uplatnených trov konania vedľajšieho účastníka vo výške 76,54 €).

Okresný súd samostatným rozhodnutím, vychádzajúc z predmetu konania vo výške zmluvnej pokuty, rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 150 ods. 2 O. s. p. tak, že krátil uplatnené trovy vedľajšieho účastníka na 1, čo predstavuje 19,14 €. Navrhovateľ napadol odvolaním len uznesenie č. k. 9C/181/2014-49, pričom spochybnil nárok vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania len do jeho základu. Keďže odvolací súd je v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p. dôvodmi odvolania viazaný, nemal inú možnosť, ako rozhodnutie okresného súdu o trovách konania potvrdiť; okresným súdom priznané trovy právneho zastúpenia neprevyšujú trovy konania, na ktoré by mal vedľajší účastník nárok (ak by sa bol odvolal), keby súd rozhodoval správne (podľa § 142 ods. 2 O. s. p.) a navrhovateľ v odvolaní výšku priznaných trov konania nenamietal (namietal len základ ako taký).

Pokiaľ išlo o námietku navrhovateľa ohľadom účelnosti vynaložených trov konania vedľajšieho účastníka, táto podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne vyplýva zo skutočností, že k čiastočnému späťvzatiu návrhu na začatie konania navrhovateľom došlo na základe procesnej aktivity vedľajšieho účastníka (oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania dňa 01. 07. 2014 a jeho argumentácia vo vyjadrení zo dňa 03. 02. 2015, spočívajúca najmä v poukaze na neprijateľnosť dojednania o zmluvnej pokute, a tým jeho absolútnu neplatnosť), zastúpeného právnym zástupcom z radov advokátov. Odvolací súd na základe vyššie uvedených skutočností uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 ods. 2 O. s. p.. Navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal. Vedľajší účastník, vystupujúci na strane odporcu bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči plne neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Keďže si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, ani mu zo spisu žiadne nevyplývajú, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.